

ZON-DAG BOEK

PROTESTANTSE GEMEENTE

Wirdum Fr e.o.

... op zoek naar het huis van de Vader ...

Zondag, 3 juli 2011

Welkom

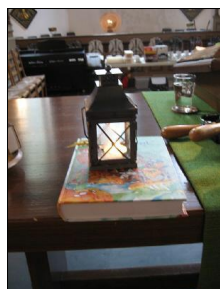
De
ouderling
van dienst
heet ons
van harte
welkom.
We zingen:
Psalm 82
vers 1+2,
Waarna
votum en

groet en het gebed om ontferming volgen.
Zingen: Lied 119 vers 1, 2 en 3.

Dienst van de voorbereiding

Gebed om de Heilige geest.

De kinderen gaan naar de neven dienst.

Dienst van de schriften

1e O.T. lezing: Deuteronomium 6 vers 20 – 25.

Zingen: Lied 305.

2e N.T. lezing: Johannes 14 vers 1 – 7.

Zingen: Lied 75
vers 3.

Preek:

Gemeente van
Jezus Christus,
Ik ga vanmorgen
met u op zoek naar
het huis van de

Vader. Ik durf zelfs te zeggen dat ik u er mee
naar toe neem vanmorgen. Het huis van de
Vader met de vele kamers.

Nu kan het zijn dat de schrik u om het hart slaat.
Want bij deze bijbeltekst richten wij over het
algemeen de blik omhoog en denken aan de
hemel. Het is een veelgelezen schriftgedeelte bij
uitvaarten, waarbij wij ons laten troosten in het
geloof dat onze dierbaren zijn ontslapen om thuis
te komen bij de Vader in het huis met de vele
kamers. De eerlijkheid gebiedt me te zeggen dat
ik via een begrafenis deze week geïnspireerd
werd door deze tekst voor vanmorgen. Voor de
meesten van ons is dat huis van de Vader waar
het in deze tekst over gaat 'daarboven'.

Maar het is maar de vraag of wij het
Vaderhuis wel kunnen beperken tot de hemel. Of
die vele kamers, letterlijk staat er verblijfplaatsen,
wel allemaal uitsluitend 'daarboven' liggen.

Wanneer het in het Oude Testament gaat over
het huis van God, gaat het zelden of nooit over
een plaats in de hemel, over een plaats waar de
mens alleen na zijn dood naartoe zou kunnen
verhuizen. Het huis van God is daar, waar God
zelf neerdaalt uit de hemel om op de aarde te
wonen te midden van zijn mensen. De eerste
keer dat het huis van God genoemd wordt, is in
Genesis 28, in het verhaal van Jacobs droom te
Bethel. Ontwaakt uit zijn slaap zegt Jacob: Dit is
zeker, dit is niets anders dan het huis van God.
En hij noemde die plaats Bethel, huis van God. In
het Oude Testament is huis van God een
aanduiding voor een heilige plaats, voor een
heilgdom en in het bijzonder voor de tempel in
Jeruzalem. Het huis van God is *daar* waar God
onder de mensen wil wonen.

In het Nieuwe Testament zien we een
verschuiving in betekenis optreden en staat het

vaak voor de gemeente van Christus. Meer dan 85 keer wordt de gemeente de woning van God genoemd. In de Hebreeënbrief lezen we bijvoorbeeld: Zijn huis zijn wij.

Net als in het Oude Testament gaat het nog steeds over *daar* waar God onder de mensen wil wonen. En de gemeente van Jezus Christus is de plaats waar dan in het Nieuwe testament aan gedacht wordt. Het huis van de Vader heeft vele kamers. Ook op de begane grond. Wij denken bij het huis van de Vader aan een beweging naar boven, maar Jezus wijst ons evengoed op de beweging naar beneden.

Dat God bij ons wil wonen, is geen toekomstmuziek. Hij heeft vandaag al plaats voor ons. Anders zouden wij naar de dood moeten verlangen. Maar dat hoeft niet. Wij moeten het huis van de Vader niet tot de hemel beperken. En ook niet tot de aarde. Overal waar God woont, is het Vaderhuis. En het heeft meer kamers dan wij ooit gedacht hadden. In het hiernamaals en in het hiernumaals.

Maar hoe komen we daar dan, in dat huis, in zo'n kamer, vragen de leerlingen. Door Mij, zegt Jezus. Want ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door Mij.

Verdrietig genoeg is die uitspraak heel vaak gebruikt om mensen juist buiten het huis te houden. Jij gelooft niet in Jezus? Dan is er voor jou geen plek. Door christenen is er gezwaaid en geschermd met deze woorden tegenover andersdenkenden en andersgelovigen. Er is maar één waarheid, en dat is de onze. Dan eigenen mensen zich de waarheid van Christus toe en menen ze die in pacht te hebben om er een ander mee om de oren te kunnen slaan. Zo gebeurt er in naam van het christelijk geloof veel waar God zijn naam misschien wel helemaal niet aan verbinden wil. In de politiek, in verenigingen, op werkplekken, tussen mensen

Als Jezus zegt: ik ben de weg, de waarheid en het leven, niemand komt tot de Vader dan door Mij, dan is dat niet bedoeld om mensen uit te sluiten, maar om mensen uit te nodigen. Hij hangt met deze woorden niet het bordje

'Verboden toegang' op de deur, maar legt de welkomstmat klaar.

Zijn waarheid is geen in woorden te vatten formule. Zijn waarheid is geen gestolde regel of gebeiteld geloofsvoorschrift. Zijn waarheid is als een weg, die uitnodigt tot bewegen op weg naar wat waarachtig leven is.

De waarheid die in Christus wordt gevonden, wil mensen bij elkaar brengen. Wil mensen samen op de weg brengen naar het huis van de Vader, met de vele kamers, waar leven is zoals leven bedoeld is.

Jezus zegt: Ik ben de weg. In de Bijbel is de weg beeldspraak voor alles waar het in het leven op aan komt. De dingen die je doet, de keuzes die je maakt, het doel dat je voor ogen hebt. Hoe ben je onderweg in het leven? Ga je de weg die God je wijst?

Jezus gaat de weg van God. In Hem wordt volstrekt duidelijk waarin God onder mensen wil wonen. In gerechtigheid, in liefde, in heel maken, in opstaan tegen wat mensen klein houdt, tegen wie mensen vertrappen. Jezus ging die weg. Jezus *is* die weg. Niet in de laatste plaats omdat Hij zijn weg tot het einde toe ging, tot aan het kruis. Om weg te dragen wat op onze levensweg geen plaats mag hebben. Als wij Hem volgen op die weg, als wij de weg gaan die Hij *is*, dan zal dat ons leven oneindig verrijken.

Het is de weg waarop mensen naar elkaar omzien, oog hebben voor elkaar. Het is de weg waarop mensen elkaar niet veroordelen, maar met elkaar oplopen, wat de ander ook overkomt, wat die ander ook uithaalt. Mensen worden er niet vertrap en vernederd, niet aan de kant geschoven. Je hoeft ook jezelf niet te veroordelen of vast te lopen in gemaakte fouten; je kunt jezelf toevertrouwen aan Gods genade en waar nodig opnieuw beginnen.

Het is de weg waarop mensen geloven dat God onder de mensen wonen wil en dat ook laten zien in hun doen en laten, in hun spreken en hun zwijgen. Waarop mensen geloven dat Jezus Christus gekomen is opdat *allen* leven en overvloed hebben en daar uit leven. Het is de weg waarop mensen de gastvrijheid van Christus

waarmaken in een onherbergzame wereld. Het is de weg waarop jij, waarop u zich gekend mag weten als kind van God, waarop wij allemaal mogen geloven dat God heel dicht bij ons wil zijn.

Jezus zegt: Ik ben de waarheid. Vast, onwankelbaar, staat er in het Hebreeuws. Van Jezus kun je altijd op aan. Op Hem kun je altijd terugvallen. Je kunt het aan Hem toevertrouwen als je zorgen hebt om je gezondheid. Om Zijn hulp en troost vragen als je verdriet hebt omdat liefde en trouw geen stand konden houden, als je meemaakt dat je kinderen en kleinkinderen het daarmee zo moeilijk hebben. Om Zijn raad vragen als je een spannende tijd meemaakt, of als je net met iets heel nieuws begonnen bent. Je bij de hand laten nemen als je na de dood van je lief alleen je weg moet vinden en het zo moeilijk vindt om alleen die dingen te ondernemen die je zo graag nog samen had willen doen. In alles wat je meemaakt, kun je je op Christus verlaten. Hij is volstrekt betrouwbaar. Hij is de waarheid. Daar zit ook een andere kant aan. Want Jezus is ook de waarheid in ons leven in die zin dat Hij ons onthult waar wij ons verstoppen of verstappen. Hij onthult wat niet waar is, legt bloot wat vals of leugenachtig is. De waarheid is soms hard. Maar pas als je de waarheid onder ogen ziet, kun je verder.

Jezus zegt: Ik ben het leven. Hij is door God opgewekt uit de dood. Hij heeft de dood overwonnen. En daarmee ontsloot Hij voor ieder mens de weg naar nieuw en onvergankelijk leven. Jezus leidt ons naar het leven. En Hij leidt ons *door* het leven. Jezus leidt ons naar het huis van de Vader, met zijn vele kamers. Op de bovenverdieping en op de begane grond.

Het huis van de Vader: ooit zullen wij er komen. Want Christus heeft het voor ons bewoonbaar verklaard.

Het huis van de Vader: hier kunnen wij dat zijn. In ons eigen leven, in ons leven als gemeente van Christus. Als wij onszelf maar bewoonbaar verklaren, bewoonbaar voor God. Amen.

Stilte en en orgelmuziek.

Zingen: Lied 162.

De kinderen van de nevendienst komen terug.

Dienst van het Delen

We feliciteren Loekie en Germ van Lune met hun

25 jarig huwelijk.

1e Collecte: J.O.P.

2e Collecte: Kerk.

Dankgebed- voorbeden- stil gebed.

Onze Vader.

Bloemen

De bloemen gingen naar: Mevr. Boesenkool en haar zus Coby Boesenkool. We wensen Coby een goede reis toe als ze donderdag a.s. terug gaat naar Zimbabwe.

Het bloemstuk was gemaakt door Etsje Postuma.

Zegen en heenzending

Slotlied Lied 409 vers 1, 2 en 5.

Wij worden heengezonden met de Zegen van de Heer.

Medewerkers

Voorganger: mevr. Ds. J.G. van den Boogaard - Bongers uit Berlikum.

Organist: dhr. Albert Minnema

Koster: Jany Smids

Ouderling van dienst: Simon Turkstra

2e ouderling: Dick Wijbenga

Diakenen: Hinke Meindersma en Wybren Jongbloed

Kinderdienst: Geartsje v/d Meer

Na de dienst was er tijd voor koffie of thee.

